

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114229809
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114229809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Mihálikovou, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom - Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava IČO: 36 862 711, proti odporcovi: X. V., O.. XX.XX.XXXX, Z.. V. M. XXX, Š. P. F. E., o zaplatenie 370,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 100,16 Eur spolu s nasledovným úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy vo výške 21,05 za obdobie od 18.9.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy vo výške 36,67 Eur za obdobie od 18.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 21,22 Eur za obdobie od 18.12.2011 do zaplatenia vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,22 Eur za obdobie od 18.12.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej časti návrh z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 11.09.2014, sa navrhovateľ (vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke ako právny nástupca spoločnosti Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469 - titulom súdu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013) domáha zaviazania odporcu povinnosťou zaplatenia istiny spolu vo výške 370,88 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 21,05 Eur za čas od 18.09.2011 do zaplatenia, zo sumy 36,67 Eur od 18.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 21,22 Eur od 18.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,00% ročne zo sumy 21,22 Eur od 18.12.2011 do zaplatenia a zo sumy 270,72 Eur od 18.01.2012 do zaplatenia, ako pohľadávky z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby a nezaplatenej zmluvnej pokuty vo výške 270,72 Eur, podľa predložených faktúr predchodcu navrhovateľa č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX R. XXXXXXXXXXXX, z právneho vzťahu z predloženej Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2011, vrátane všeobecných podmienok spoločnosti predchodcu navrhovateľa pre poskytovanie verejných elektronických komunikačných dátových služieb, uzavretej podľa §§ 43 a nasl. Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Súd si splnil povinnosť s prípravou pojednávania riadne, odporcovi zaslal návrh navrhovateľa a s pripojenými listinnými dôkazmi a výzvou, aby sa k týmto vyjadril spolu s procesným poučením podľa ust. §§ 114 ods.1 a nasl., § 120 ods. 4 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení

neskorších predpisov („OSP“), zásielka sa vrátila súdu neprevzatá v odbernej lehote dňa 21.11.2014. Súd ju považoval za doručení uplatnením fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 posledná veta O.s.p.

Súd vo veci, ktorá je podľa ust. § 200ea ods. 1 OSP drobným sporom (ktorej hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur), rozhodol o návrhu navrhovateľa bez nariadenia ústneho pojednávania, rozsudkom vyhláseným za splnenia podmienok podľa ust. § 115a ods. 2, § 156 ods. 3 OSP, vychádzajúc pri procesnej nečinnosti odporcu v konaní z obsahu spisu, najmä listinných dôkazov predložených navrhovateľom, majúc tak v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci za preukázaný skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) tak, ako ho opísal vo svojich tvrdeniach navrhovateľ v odôvodnení cit. návrhu na začatie konania, na základe ktorého súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery:

Navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ceny poskytnutých verejných telefónnych služieb podľa dojednania účastníkov v zmluve o pripojení, vrátane všeobecných podmienok predchodcu navrhovateľa ako súčasť zmluvy, čo do dôvodu a výšky osvedčil predložením jednotlivých faktúr, spolu vo výške istiny pohľadávky z tohto titulu 100,16 Eur (§ 42 ods.4 písm. a/ a b/ Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov). Ide o tieto faktúry: č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX. Odporca, ako už je uvedené, v priebehu konania netvrdil, ani nepreukazoval opak tvrdení navrhovateľa, ani súd v konaní vykonaným dokazovaním nezistil žiadny dôkaz spôsobilý vyvrátiť alebo spochybníť tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy o základe a výške jeho nároku z titulu dlžnej ceny za poskytnuté služby. Súd preto na základe zisteného skutkového stavu veci návrhu navrhovateľa v tejto časti uplatneného nároku, o zaplatenie istiny 100,16 Eur z titulu nezaplatené ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby ako dôvodnému vyhovel, vrátane nároku na zaplatenie príslušenstva prislúchajúceho k tejto časti istiny - úroku z omeškania so splnením peňažného záväzku odporcu zaplatiť vyúčtovanú cenu služieb, za čas omeškania závislého od uplynutia splatnosti jednotlivých cit. faktúr predchodcu navrhovateľa, ktorými cenu služieb vyúčtoval, vo výške úroku ustanovenej v zmysle ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov („Obč. zák.“) v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k zostávajúcemu čiastkovému nároku - o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 270,72 Eur s úrokom z omeškania zo obdobie od 18.01.2012 do zaplatenia súd uvádza nasledovné:

Po oboznámení sa s navrhovateľom predloženými listinnými dôkazmi v tejto veci, osobitne so Zmluvou o pripojení zo dňa 03.06.2011, uzavretou jeho predchodcom ako „podnikom“ s odporcom ako „účastníkom - fyzickou osobou nepodnikateľom“ súd konštatuje, že cit. zmluva, z ktorej navrhovateľ odvodzuje základ uplatneného nároku v jeho časti o zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 ods. 1, 2 Obč. zák. v tejto veci, na strane 4 v bode 1 obsahuje, že v prípade porušenia zmluvného záväzku doby viazanosti 24 mesiacov pre jeden z programov Magio Internet medzi inými konaniami, svojim konaním, resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST oprávnený od zmluvy o pripojení na poskytovanie služieb odstúpiť alebo je vypovedať, je ST oprávnený vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím 24 - mesačnej doby viazanosti, stanovenú týmto cenovým výmerom v tabuľke č. 2. Na tej istej strane v bode 3. je zmluvná pokuta dohodnutá pre rovnaké porušenie zmluvného záväzku viazanosti osobitne ku koncovému zariadeniu poskytnutého podľa výberu účastníka k typu zvoleného programu Magio Internet a túto je oprávnený vyúčtovať podľa cenového výmeru v tabuľke č. 5 alebo 6. Z citovaných zmluvných ustanovení ďalej vyplýva, že účastník má počas doby viazanosti, v tomto prípade 24 mesiacov nárok na akciové ceny poskytovaných služieb a akciovú cenu modemu.

Z predloženého cenového výmeru č. 11636/2011, ktorý je súčasťou uzatvorenej zmluvy o pripojení vyplýva nasledovne: Z tabuľky č. 2 výška zmluvnej pokuty pri nedodržaní doby viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení pred uplynutím 24-mesačnej doby viazanosti pre programy Turbo/Turbo Solo (vybrané programy účastníkom) je 220,- Eur. A z tabuľky č. 5 výška zmluvnej pokuty za porušenie zmluvného záväzku doby viazanosti pri kúpe DSL Ethernet modem (podľa výberu účastníka) je 50,- Eur.

V odpovedi na výzvu súdu žalobca zdôvodnil prípustnosť a legitimitu uplatneného nároku na zmluvnú pokutu a jej zaplatenie argumentujúc predovšetkým tým, že:

- zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje predovšetkým benefity, ktoré poskytol právny predchodca žalovaného žalovanému - dotované koncové zariadenie DSL za cenu 9,90 Eur s DPH pričom jeho štandardná cena v čase uzatvorenia zmluvy bola 66,06 Eur a program vysokorychlostný Internet Turbo 2 Solo za zľavnený mesačný paušálny poplatok vo výške 17,99 Eur s DPH pričom štandardná cena uvedeného programu služieb bola 29,32 Eur s DPH.

- Zmluvná pokuta v tomto prípade plní funkciu satisfakčnú (reparačnú) neplnením záväzku viazanosti zo strany žalovaného vzniká na strane právneho predchodcu žalobcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou a akciovou cenou koncového zariadenia.

- Zmluvná pokuta plní v tomto prípade aj funkciu preventívnu, hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne plnil. Táto hrozba musí byť dostatočne kvantifikovaná na to, aby splnila svoj účel.

- Výška zmluvnej pokuty je závislá od rizika, ktoré môže právnemu predchodcovi vzniknúť v prípade, ak žalovaný načerpá všetky benefity a nezaplatí právnemu predchodcovi žiadnu platbu.

- Uplatnená zmluvná pokuta nemôže byť neprijateľná, keďže nie je uplatnená nad rámec prijateľnosti sankcie podľa ustanovenia § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

- Ak by súd nevzal do úvahy nárok žalobcu na uplatnenú zmluvnú pokutu má vziať do úvahy spôsobenie skutočnej škody právnemu predchodcovi žalobcu (viď ceny uvedené v prvom bode) t.j. výšky poskytnutej dotácie do koncového zariadenia v sume 66,06 Eur a celkovej výšky poskytnutej zľavy na službu vysokorychlostný internet Turbo 2 Solo 271,92 Eur (29,32 Eur x 24 - 17,99 x 24). Týmto právnemu predchodcovi žalobcu vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by žalovaný dodržal svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby viazanosti.

- V závere poukázal, že právny predchodca žalobcu v zmysle všeobecných podmienok môže odstúpiť od zmluvy (a tým vypojiť koncové zariadenie žalovanému) len v taxatívne uvedených prípadoch a jedným z nich je práve to, že nezaplatil cenu služby ani do 45 dní po dni splatnosti tejto ceny, teda široké a demonštratívne vymedzenie povinnosti žalovaného, porušenie ktorých zakladá právo žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je konkretizované ďalšou podmienkou, ktorou je následné vypojenie koncového zariadenia.

K tomuto vyjadreniu navrhovateľa súd poznamenáva, že inštitút zmluvnej pokuty hodnotí jednostranne v záujme svojho ekonomického výsledku, ku ktorému zmluva smeruje a ktorú musel súd vyhodnotiť v zmysle platných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Po takomto zistení skutkových okolností súd vyhodnotil právny vzťah založený predmetnou zmluvou o pripojení podľa charakteru subjektov prejavujúcich vôľu ako právny vzťah spotrebiteľský. Preto vznik právneho vzťahu, ako aj práv a povinností z neho vyplývajúcich musel súd ex offio právne posúdiť aplikáciou a interpretáciou právnych noriem vzťahujúcich sa na ochranu spotrebiteľa. Ak zákonom určený typ zmluvy má charakter spotrebiteľskej zmluvy, potom musí mať náležitosti svojho zmluvného typu vyžadované zákonom a zároveň musí spĺňať podmienky, ktoré sú zákonom určené pre spotrebiteľské zmluvy. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Každá zmluva upravená zákonom môže byť spotrebiteľskou, ak vykazuje znaky určené smernicou. Súdny dvor ES to zdôraznil právnym názorom: „Podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom služby a spotrebiteľom.“ Táto smernica bola do právneho poriadku SR transponovaná prostredníctvom Zákona č. 250/2007 Z.z. na ochranu spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a ustanovení § 52 - § 60 Občianskeho zákonníka, platných už v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Treba

pripustiť, že uvedené právne normy sa vyvíjali avšak len v zmysle platnej smernice a jej výkladu tak, aby ciele smernice boli splnené. Systém založený Smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči dodávateľovi služby, pokiaľ ide o jeho kúpnu silu, ako aj úroveň poznania. To vedie spotrebiteľa k prijatiu vopred navrhnutých podmienok bez toho, aby mohol ovplyvniť podmienky zmluvy. Preto aj formulárová zmluva stavia väčšinou spotrebiteľa len pre alternatívu zmluvné podmienky prijať resp. túto zmluvu ako takú odmietnuť. Takýmto spôsobom upravená ochrana spotrebiteľa odôvodňuje povinnosť vnútroštátneho súdu ex offo posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky.

Už z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že v obdobných súdnych sporoch, kde na jednej strane vystupuje telekomunikačný operátor a na strane druhej spotrebiteľ, vyhlasujú súdy za neprijateľné podmienky ustanovenia o zmluvných pokutách za porušenie zmluvných podmienok dohodnuté v zmluvách o pripojení, ktoré jednak nezohľadňujú pomer výšky dojednanej zmluvnej pokuty a ceny poskytnutých služieb, a jednak to, v akom čase počas doby viazanosti druhý účastník zmluvy zmluvné podmienky poruší.

V tejto súvislosti možno poukázať napríklad na aj na znenie rozsudku Krajského súdu Prešov z 24. apríla 2012, sp. zn. 6Co 91/2011. V uvedenom spore išlo o v podstate analogický návrh, v ktorom si telekomunikačný operátor uplatňoval nárok na zaplatenie 81,61 Eur ako ceny za využitie telekomunikačných služieb z dvoch zmlúv a na zaplatenie dvoch zmluvných pokút 785,42 Eur, spolu 867,03 Eur.

Okresný súd Prešov ako súd prvostupňový uložil odporcovi zaplatiť za využité služby 81,61 Eur (hovory). Plnenie zo zmluvných pokút priznal len čiastočne. Za významné považoval predajné ceny dvoch telefónov (2 x 132,44 = 264,88 Eur). Nad predajnú cenu považoval prvostupňový súd zmluvné pokuty za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Návrhu na zaplatenie 867,03 Eur tak vyhovel čiastočne v rozsahu 346,49 Eur (81,61 + 264,88) s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 02.10.2008 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal.

Krajský súd Prešov ako súd odvolací rozsudkom z 24. apríla 2012, sp. zn. 6Co 91/2011 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že sa žaloba o zmluvné pokuty ako absolútne neplatné v celom rozsahu zamietla. V odôvodnení o. i. uviedol, že ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa pritom týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súdom ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ; „z neplatného právneho úkonu“). Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Z uvedených dôvodov súd v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu v zmysle ust. § 153 ods. 3 OSP vyslovil, že podmienky o zmluvných pokutách použité v spotrebiteľských zmluvách (resp. v ich dodatkoch) sú neprijateľné, a preto z takýchto neplatných zmluvných podmienok nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie zo zmluvnej pokuty a jeho návrh bol v tejto časti zamietnutý.

V spotrebiteľských zmluvách uzatváraných vo viacerých prípadoch (a aj zmluvy o pripojení uzatvárané mobilnými operátormi sú toho príkladom) je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute, podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, ktoré navrhovateľ bežne uzatváral s aj s inými spotrebiteľmi. Ak by aj hypoteticky dochádzalo pri uzatváraní obdobných zmlúv k určitým

modifikáciám výšky zmluvnej pokuty zo strany dodávateľa, možnosť spotrebiteľa zasiahnuť do tohto procesu je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom tzv. súdnou kontrolou (porov. rozsudky Mostaza Claro C 168/05, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Súd v zmysle jemu známej judikatúry slovenských súdov nárok žalobcu uplatnený z titulu zmluvnej pokuty vo výške 270,72 Eur zamietol a tento nepriznal, pretože zmluvné dojednania, z ktorých vyvodzuje navrhovateľ svoj nárok považuje súd za neprijateľné a teda absolútne neplatné. Zmluvná podmienka zakotvujúca zmluvnú pokutu je formulovaná s ohľadom na porušenie neurčitého okruhu rôznych povinností a spotrebiteľ je povinný zmluvnú pokutu zaplatiť v plnej výške bez ohľadu na to, či zmluvu ukončí na začiatku doby viazanosti alebo mesiac pred uplynutím doby viazanosti. Pre posúdenie nekalej povahy zmluvnej podmienky je dôležité, či táto objektívne vyvolá značný nepomer v právach a povinnostiach zúčastnených strán (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 29. júna 2011 sp. zn. 2Co/137/2010). Podmienky, za akých dohaduje žalobca zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa. Žalovaný síce porušil zmluvnú povinnosť (vychádzajúc z doby uzatvorenia zmluvy 03.06.2011 a nezaplatenej 1. faktúry, uplatnenej žalobcom za obdobie od 01.09.2011 - 30.09.2011) pomerne skoro uplynutím cca 3 mesiacov, a preto by sa zdalo, že ochrana spotrebiteľa nie je namieste. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

Žalobca sa v podstate vyjadril tak, že zmluvná pokuta bola primeraná hodnote a význame poskytnutých benefitov žalobcom žalovanému, ktoré mali byť kompenzované predpokladaným ekonomickým výnosom, ktorý by žalobca bol dosiahol pri riadnom plnení povinnosti zo strany žalovaného počas celej doby viazanosti.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu ako dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd musí brať do úvahy pri vyhodnocovaní neprijateľnej zmluvnej podmienky aj ostatné zmluvné podmienky a okolnosti, za ktorých je zmluva uzatvorená (čl. 4 Smernice, § 41 OZ).

V tejto súvislosti súd nepopiera, že tento inštitút súkromného práva má svoj význam v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch, avšak vzhľadom na preskúmateľnú povinnosť súdu, ktorou má byť zabezpečená faktická rovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom je povinnosťou súdu prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta musí byť dohodnutá tak, aby obstála v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Problémom je konštrukcia zmluvnej pokuty - podmienky, za akých žalobca dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu

poškodujú spotrebiteľa. Neprimeranosť sankcie sa prejavuje v tom, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť rovnakú výšku zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci doby viazanosti. Neprimeranosť sa prejavuje aj k hodnote nezaplatených služieb, v tomto prípade je výška mesačnej akciovej služby za zvolený program vo výške 14,99 Eur bez DPH, 17,99 Eur s DPH.

Podľa názoru súdu podmienky, za ktorých je dohodnutá zmluvná pokuta v predmetnej zmluve jednoznačne poškodujú spotrebiteľa na jeho právach a v zmysle vyššie prezentovaných úvah a právneho posúdenia súd tento nárok navrhovateľovi nepriznal.

V predmetnom návrhu resp. v jeho doplnení zo dňa 29.09.2014 navrhovateľ uviedol, že ak nie je uplatnený nárok vo výške 270,72 Eur dôvodný titulom zmluvnej pokuty, tak je dôvodný z dôvodu náhrady škody, pretože mu bola spôsobená skutočná škoda zodpovedajúca hodnote dotácie do poskytnutého koncového zariadenia vo výške 66,06 Eur a poskytnutý benefit ako rozdiel medzi štandardnou cenou poskytnutej služby zvoleného programu vysokorýchlostný Internet Turbo 2 Solo a poskytnutej akciovej ceny, ktorú vyčíslil vo výške 271,92 Eur.

Abstrahujúc podstatným pre rozhodnutie súdu bolo posúdenie otázky, či možno rozdiel medzi predajnou a akciovou sumou požadovať za skutočnú škodu. Podľa názoru súdu takýto záver nemožno urobiť. Skutkové odôvodnenie požadovaného nároku navrhovateľa nezodpovedá kvalifikačným znakom skutkovej podstaty škody uvedených v §-e 420 Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je v prípade, ak obsahuje aj ustanovenia o poskytnutí mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia/služby za príslušnú kúpnu cenu zmluvou, ktorá reálne obsahuje aj prvky kúpnej zmluvy, charakterom pritom ide stále o zmluvu spotrebiteľskú. V prípade, ak mobilný operátor poskytne druhému účastníkovi zmluvy spotrebiteľovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie/služby so zľavou z kúpnej ceny, je potrebné považovať takúto určenú kúpnu cenu za konečnú a považovať ju teda za takto dohodnutú účastníkmi zmluvného vzťahu.

Ak sa predávajúci rozhodne sám takýmto spôsobom určiť kúpnu cenu mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, nemôže zároveň tvrdiť, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti odporcom riadne poskytovať plnenia za dohodnuté služby, teda porušením tejto zmluvnej povinnosti účastníkom mu vznikla škoda a tak umelo navodiť zodpovednosť kupujúceho za škodu. Súd práve v tomto vidí logický rozpor. Predávajúci poskytol zľavu z ceny poskytovanej služby resp. koncového zariadenia z úplne iného dôvodu. Jeho prioritným cieľom bolo až agresívnou formou obchodnej politiky - „boj o nových zákazníkov“ - tj. získať nových zákazníkov za každú cenu, ktorej dôsledkom je pre predávajúceho aj istá strata, s ktorou musí rátať pri takejto ofenzívnej obchodnej politike. Jednoznačne možno uzavrieť, že nemožno hoci aj v dôsledku preukázaného neplnenia si povinnosti odporcu vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, zľavu z kúpnej ceny stotožňovať s právnym inštitútom škody. Argumentáciu navrhovateľa považuje súd v tomto prípade za účelovú, keďže zlyhali iné prostriedky, ktorými sa snažil zmluvne zabezpečiť riadne plnenie povinnosti spotrebiteľa (sankcia vo forme zmluvnej pokuty).

Preto i konajúci súd, popri stanovisku, že tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy nepredstavujú spoľahlivý a hodnoverný skutkový základ preukazujúci vznik skutočnej škody (§ 442 ods.1 Obč. zák) navrhovateľovi v ním uvádzanej výške - a to ani pre prípad prijatia jeho konštrukcie, ktorou škodu odôvodňuje - zastáva primárne stanovisko, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako jedného zo zákonných predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti odporkyne podľa cit. ust. § 420 ods.1 Obč. zák., preto mu tento nárok nepriznal.

Podľa § 142 ods. 2 OSP: Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP: O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V konaní mal väčší úspech odporca, preto by mu prislúchalo právo na náhradu trov konania v pomernej časti vzhľadom na jeho čiastočný úspech v konaní, nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil, resp. mu v konaní žiadne trovy ani nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).